

Nr 148

Av herrar *Hamrin* i Jönköping och *Swedberg*, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till fonden för idrottens främjande.*

I årets statsverksproposition (tionde huvudtiteln) föreslås, att till avsättning till fonden för idrottens främjande för budgetåret 1957/58 anvisas ett anslag av 10 miljoner kronor. Detta belopp fördelas enligt icke särskilt angivna normer till bl. a. under Sveriges riksidrottsförbund sorterande specialförbund, varav sålunda följer, att även boxningssporten åtnjuter ekonomiskt stöd av staten.

Det synes, som om lämpligheten av en subventionsverksamhet, vilken inrymmer en till sin allmänna karaktär så tvivelaktig idrottsutövning som boxning, starkt kan ifrågasättas. Som bekant har av riksdagen begärts en expertutredning rörande boxningssportens skadeverkningar, vilket till fullo styrker, att nämnda sportgren bedöms som ur medicinsk och allmänt folkhygineisk synpunkt starkt komprometterad. Några medel för verkställandet av den sålunda av riksdagen begärda utredningen har dock icke av Kungl. Maj:t blivit anvisade.

Det kan tilläggas, att även utomlands (Norge, England, Belgien) en deciderad opinion framträtt med krav på samhällsingripande mot boxningen. Boxningssporten måste i förhållande till alla andra idrottsgrenar principiellt anses inta en särställning i så måtto, att medvetet begången skadegörelse på en tävlingsmotståndare helt faller inom ramen för fastställda regler.

Med hänvisning till vad ovan anförts, hemställer vi,

att riksdagen i anslutning till behandlingen av det av Kungl. Maj:t begärda anslaget till fonden för idrottens främjande på 10 000 000 kronor måtte besluta, att ingen del av detta anslag får disponeras för stöd åt boxningssporten.

Stockholm den 24 januari 1957

Yngve Hamrin

i Jönköping

Ruben Swedberg